

14 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1993 ՊԱՏՐԻԱՐԲԱՐԱՆԻ ԴԱՀԼԻՃԻՆ ՄԷՋ ՊԱՏՐԻԱՐԲ ՍՐԲԱԶԱՆԻ ԽՕՍԲԸ ՄԱՆՈՒԿ ՅՈՎԱԾՓ ԳԼՈՐԳԵԱՆԻ ՈՒՂԵՐՁԷՆ ՅԵՏՈՅ

Ընտանիքի մը մէջ ամենէն մեծ ուրախութիւնն է, երբ զաւակները կը մեծնան այնպէս ինչպէս ծնողք մը կը փափաքի: Զեմ կրնար հաւատալ որ ծնողք մը գտնուի որ չը փափաքի որ իր զաւակը ըլլայ միտքով արթուն, մարմինով առողջ, հոգիով մաքուր:

Մեր մանուկ զաւակները երբեմն մեզի՝ մեծերուս կը յիշեցնեն որ մենք ալ ժամանակին անոնց տարիքին եղած ենք, մենք ալ այդ մաղթանքի խօսքերը արտասանած ենք, եւ հիմա հարց է որ մեր մեծցած տարիքին մէջ մեր խոստումը ո՞րքան պահած ենք: Եւ հետեւաբար մեր զաւակները կու գան մեզի յիշեցնելու, Նոր Տարիին առիթով, նոյն սրտաբուխ մաղթանքները: Մաքուր մաղթանք: Մեր սրտին խորքէն իսկապէս մեզմէ ամէն մէկուն ըզոճանքն է, որ ըլլանք առողջ, որ Աստուած մեզի երկար կեանք տայ, եւ մենք մեր կեանքը ապրինք իմաստալից կերպով: Ժամանակը կ'անցնի: Եւ սակայն ժամանակը չէ կարելորդ: Մենք ենք կարելորդ: Մեր առջեւ դրուած ժամանակը ինչպէ՞ս կ'օգտագործենք: Ժամանակը կ'անցնի, եւ սակայն կը մնան մտադրուած եւ գործադրուած բարի խորհուրդները, բարի կամքները, բարի գործերը: Անոնք որոնք կը տկարանան բարիով մտածելու, բարիով գործելու, անոնք իրենց կեանքը կը վատնեն: Անոնք կը պատկանին տարբեր աշխարհի, տարբեր հոգիի: Այնպէս որ անոնք երբեք պիտի չըխոսվեն, պիտի չկարենան խոսվել մեզ, երբ մենք գիտենք թէ մենք ո՞վ ենք եւ ինչ կ'ընենք, եւ ինչո՞ւ կ'ընենք:

Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութիւնը, մեր վանքը, մեր ժողովուրդը, միասնաբար կ'ապրին իրեն մեծ ընտանիք, եւ այդ ընտանիքին բոլոր անդամները իրարու մասին կը փափաքին, կը մաղթեն

այն բոլոր բարի մտածումները, կարելիութիւնները, որոնք Աստուած տուած է մեզի:

Կ'ապրինք շրջանի մը մէջ, ուր անորոշութիւնները շատ են: Քաղաքական տեսակետով վախեր սկսած են նորէն: Երէկ կ'ըսէինք թէ, Յունուար 15ը կուգայ: Երկու տարի առաջ, Յունուար 15ը սարսափի օր էր: Եւ կարծես այդ սարսափի վախը նորէն մեզ կը լլկէ: Բայց կ'աղօթենք որ Աստուած խաղաղութիւն տայ աշխարհի, ղեկավարներուն իմաստութեան եւ մարդասիրութեան զգացումները շատցնելով:

Կ'աղօթենք որ Աստուած մեր Սուրբ Աթոռը պայծառ պահէ, իր զաւակներով, մեր Միաբանութեան բոլոր անդամներով, սպասաւորներով, աշխատաւորներով, ուսուցիչներով, եւ մանաւանդ մեր ուսանող զաւակներով, թէ՛ Սրբոց Թարգմանչաց վարժարանի եւ թէ Ժառանգաւորաց վարժարանի մէջ: Անոնք տեսակ մը մեր յոյսն ու երազն են, որովհետեւ մեր մանուկներն են, մեր տունին զաւակներն են: Եւ անոնց ինչպէս մեծնալուն մտահոգութիւնը մեծերուն եւ ամէն մէկուն պարտականութիւնը կը նկատուի:

Կ'աղօթեմ որ մեր ընտանիքներուն մէջ մեր հայրերը եւ մայրերը ունենան այդ հոգին իրենց զաւակներուն փոխանցելու, եւ զաւակները բարի խրատներ մտիկ ընող եւ հնազանդ զաւակներ դառնան, եւ մենք մեր կեանքը ապրինք Աստուծոյ տուած բարիքները վայելելով:

Շնորհաւոր Նոր Տարի, շնորհաւոր Նոր Կաղանդ: Աստուած արժանի ընէ մեզ Քրիստոսի Ծնունդը դիմաւորելու Բեթղեհէմի մէջ, խաղաղութեամբ եւ մեր հոգեւոր կեանքին յառաջդիմութիւնը իրագործելու նորանոր փափաքներով: